

твое-то достоинство. Видиши ли, какъ нѣма снагъ нити въ пары-те, нити въ пріятельство-то, нити въ званіе-то, нити въ достоинство-то, нити въ способности-те. Сички-те тѣ сѣ само нѣщо вѣнкашно, а поредъ това още такива спомагателны средства, които отъ случай-атъ закъсатъ, кои-то могатъ въ сѣкое время да те издадатъ и изневератъ, пакъ що ти тогава останува?

Труди сѣ, да познаешъ себе, своѣ-тъ собственѣ силѣ и мощь, тѣ никога нещѣтъ да те издадатъ, какъ то що и ты нещѣши самъ себе да изневершиши. Тыя сили сѣ: Благоразуміе-то и добродѣтель-тъ. Съ тѣхъ двѣте ще да повѣдиши сички-атъ свѣтъ. Въ тѣхъ лежи исполнска снага. — Никаква работа незапочинай понапредъ, до гдѣ найнапредъ зрело не разсѣдиши, па що единъ пѣтъ нещо смислиши и наумиши, изкърышуй го съ найголѣмѣ точность и съ чистѣ совѣсть. Настоявай, да съ помощь-тъ на твое-то благоразуміе сачуваши себе не само отъ втеченіе-то на чуждѣ-тъ помощь, но и отъ вредоносно-то втеченіе на твои-те собственны страсти, кои-то ще да ти произведатъ хиладо не угодноности. Упни сѣ и поревнувай, да съ помощь-тъ на твоѣ-тъ добродѣтель възвысиши себе надъ чужды-те чувствены страсти; защо сѣ на правѣ-тъ добродѣтель сѣкій радостно клана и не може да ѣ одрече свое-то высокопочитаніе и любовь.

Но человекъ е много слабомощенъ и съ память-тъ си кратковидъ! Колко пѣти може и найсмьсленно-то благоразуміе и найнесумнително-то изкъстіе да го излъже! Духъ, колко е слабъ, колко ли е немощенъ человекъ! Колко пѣти и найчиста-та